

zichtshoek van het evolutionisme gezien worden, komt men tot een voor ons onbevredigend wereldbeeld.

Uit het voorgaande is wel duidelijk, dat wij ons ook niet geheel kunnen vereenigen met de opvatting, die Van der Neut verdedigd heeft in een knap artikel over Natuurwetenschap en Christelijke wereldbeschouwing in het S. S. R.-gedenkboek 1926. Het gaat niet aan om de taak der natuurwetenschap te beperken tot een louter-beschrijven der verschijnselen, en daarbij den onderzoeker vrijheid te geven alle onderstellingen in te voeren, die doelmatig blijken te zijn. Ook is het beter om, wat deze kwestie betreft, niet te onderscheiden tusschen natuurwetenschap en natuurphilosophie. Deze laatste bestudeert de beteekenis der natuurwetten, en de algemeene begrippen die gebruikt worden zooals kracht, massa en energie. Maar dan is ook haar object Gods algemeene openbaring in de natuur. Indien men nu beweert, dat de gegevens van de bijzondere openbaring voor de natuurphilosophie van beteekenis zijn, dan gaat het niet aan dit te loochenen voor de anorganische natuurwetenschap. Hier kan hoogstens een gradueel, geen principieel verschil zijn.

Prof. Haitjema heeft in een referaat ¹⁾ dat hij verleden jaar op ons congres hield over Christelijke Wetenschap, vele schoone opmerkingen gemaakt, maar toch kan ook de oplossing, die hij voorsloeg, niet aanvaard worden. Gij herinnert U wellicht het beeld van concentrische cirkels, dat hij gebruikte, en ook zijn betoog, dat de gemeente Gods het subject moet zijn van de Christelijke wetenschapsbeoefening. Door Prof. Haitjema wordt feitelijk Gods openbaring in de natuur geloochend. Wij meenen, dat dit standpunt niet zuiver Schriftuurlijk en ook niet geheel in overeenstemming met onze Gereformeerde confessie is.

Dr. A. Kuyper heeft magistrale artikelen geschreven

1) Onder eigen vaandel, Jaargang II, no. 2.